

Dr Marieke Kluin

Environmental Crime and its Victims

– *Perspectives within Green Criminology*

Ashgate Publishing 2014

Bogen giver en god introduktion til fagområdet miljøstrafferet, green criminology, et område, der primært balancerer i overlappet mellem miljøret og strafferet. Bogen giver på spændende vis et indblik i både bredden og dybden på dette område.

Denne bog er kommet til på baggrund af konferencen »*Environmental Crime and its Victims*« i Delft, Holland, den 17. og 18. september 2012. Bogen består af 3 overordnede kapitler, *Examining the crime and the victimization problem*, *Characteristics of Different types of environmental crime* samt *Combating environmental crime*, fordelt på i alt 17 artikler inden for det overordnede tema – miljøstrafferet.

Bogens forfattere er: Toni Spapens, Rob White, Marieke Kluin (redaktører), Garry Potter, Ronald Kramer, Mary Clifford, Antony Pemberton, Matthew Hall, Reece Walters, Peter Martin, Coen van Gulijk, Ellen Jagtman, Lieselot Bisschop, Matthew Crow, Tara O'Connor Shelley, Janine Janssen, Davyth Stewart, Melissa Jarrell, Joshua Ozymy, Michael Long, Paul Stretsky, Michael Lynch and Tanya Wyatt. Med disse forfattere strækker bogens forfattere sig over en baggrund inden for fortrinsvis juraen, men også kriminologi, det naturvidenskabelige, antropologi, sociologi samt statskundskab.

Det faktum, at bogen er kommet til på baggrund af en konference, og at bidragsyderne kommer fra forskellige steder i verden og med vidt forskellige indgangsvinkler og belysninger af dette enormt brede emne, medfører, at der er tale om 17 vidt forskellige bidrag. Hvilket er med til at give et forsigtigt indblik i, hvor kompleks miljøretligstrafferet er – og hvor bredt den kan tolkes.

Det har en klar og positiv afsmitning på bogens kompleksitet, at bidragsyderne har så forskellige tilgange til området rent fagdisciplinært. Området belyses hermed ikke kun bredt via forskellige emner/problematisikker men også de faglige og metodiske tilgange er forskelligartede. Såfremt dette er en generel tendens inden for området, hvilket de mange forskellige bidragsydere kan tyde på, er det ikke kun en styrke for bogen, men også for det syn, der anlægges på problematikkerne i miljøstrafferetten på længere sigt.

Miljøstrafferet er ikke et traditionelt område, men et nyere juridisk område. Det er derfor naturligt, at fagområdet ikke er fast afgrænset, hvilket også tydeligt illustreres i bogens artikler. Bogens vidde og forskellige vinkler på miljøstrafferetten er både en af bogens forcer samt dens svagheder. Forcen er den brede introduktion og fornemmelsen af forfatterens begejstring for området. Ulempen ved bredden er, at den kan tages til indtægt for, at områder ikke er et selvstændigt, men mere et samarbejde mellem de to hovedfagområder. Dette vil dog være en uretfærdig konklusion, i stedet bør bogen ses som en introduktion til fagområdets formåen. Det bliver spændende at følge, hvilken udvikling området får, som det også nævnes i bogens introduktion. Det er et område, der både har været og er i udvikling, både hvad angår hvilke skader der er sket/opdaget og hvilke handlinger der er kriminaliseret, og hvilke der (endnu) ikke er kriminaliseret.

Det er en klar fordel for bogen, at den lader området folde sig ud, og den røde linje ligger i et overordnet perspektiv. Det gør også, at bogen ikke umiddelbart er anvendelig som en lærebog, der kan stå alene, da den ikke giver et grundlæggende indblik i fagområdet. Det er en relevant bog for folk, der finder interesse for området, og som ønsker 17 gode, forskellige og korte introduktioner til hvert deres hjørne af forståelsen for miljøstrafferet/grøn kriminologi. For et enkelt bidrag, the corporation as Villian and Victim, bliver bredden i artiklens perspektivering dog for vid og bred til, at den fornødne fundering i grundlaget – miljøstrafferet – er til stede. Artiklens perspektivering i amerikanernes behov for selvransagelse samt beretning om fortiden slører for bogens samlede fortælling. Dette illustreres blandt andet i kapitel 17 om life wildcrime, *Assessing the partner and Medis Engagement with the International Consortium om Combating Wildlife Crime*, der foruden at se på, hvilke forbrydelser der begås, hvem der begår disse – og hvem af disse persongrupper, der har samfundets bevågenhed. Dette giver ikke kun en gennemgang af juraen, men også et indblik i med hvilket øje denne kriminalitet ses. Dette eksempel er som ovenfor nævnt ikke enestående, men viser hvilken kompleksitet bogen har – og hvilken dybde og perspektiv artiklerne giver læseren.

Bogens ønske om at introducere miljøstrafferetten lykkedes til fulde, og bevirker automatisk, at man begynder at gøre sig tanker om områdets videre færd. Dette i kraft af det brede emne, vidden i forfatterens tilgangsvinkler og de tværdisciplinære arbejder. Fremadrettet kan der derfor være et behov for at uddybe de metoder, der anvendes, samt komme med et udspil på nogle grundlæggende definitioner på miljøstrafferetten, dette både internationalt, men bestemt også nationalt. For at denne reducere kan foretages kræver det, at emnet – ikke nødven-

digvis fuldt ud – men i et vist omfang har vist sin bredde. Hvilket *Environmental Crime and its Victims* til fulde er med til.

Bogen er en velskrevet, relevant og aktuel fortælling, der repræsenterer et nuværende indblik i forskningen på området, og som gør det klart, at dette er et område, der bestemt trænger til opmærksomhed. Bogen er således 17 velanrettede og appetitlige appetizers og kan bestemt anbefales både for folk, der har beskæftiget sig indgående med området og for personer, der ikke er nær så kyndige inden for straffe- og miljøret.

*Ph.d.-stipendiat Vibe Thimgaard Knoop
Syddansk Universitet, Juridisk Institut*